

Veckans dikt ur Pälle Nävers bok, Livets melodi.

I fädernas spår

I dag jag ensamt strövat
så långt från väg o by
igenom dyster mörkskog
och myr med videsly;
det känns så gott att färdas
i fridsam ensamhet,
där dröm och aning spårar
så många hemlighet.

I dunkla ödemarken
en gammal murstock här
mej minner om att människor
en gång har levat där;
så långt från väg och grannar
förutom hjälp och stöd
de kämpat har sin livskamp
med tallbark i sitt bröd.

I värn har jag stannat
där förr en stuga stått
framför den nötta trappsten,
där tusen steg de gått...
I förra seklets nödår
när köld och hunger slog
de hasselfrans och ljungknopp
i våffelsmeten tog.

Det är som steg och röster
med vindens sus mej når.
I ödmjukhet jag böjer
mitt huvud där jag står...
Det var ju mina fäder,
som en gång levde här!
Själv står jag välfärdsbärgad
i dag – den dag som är!